

عنوان مقاله:

شاخص های تربیتی و تعلیمی هنرمندان ایران دوره ی اسلامی پیش از سیطره ی اندیشه یی تجدد بر پایه ی رسالات هنرمندان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سیامک رحیمی - مربی گروه هنرومعماری دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

مطالعه ی تاریخ هنر ایران، پس از پذیرش اسلام، ما را با هنری منحصر به فرد روبرو می سازد، هنری که معنویت و اخلاقیات در آن، حتی مباحث فنی را تحت الشعاع قرار می دهد و آنچه از هنرمند انتظار می رود فضایل اخلاقی است و این موضوع در رسالات موجود هنرمندانی که مسیر تربیت و تعلیم را سیر و سلوکی عرفانی و الهی می دانند، عیان است. اما گسترش روابط تجاری و فرهنگی با اروپای متجدد که معنویت نقش چندانی در زندگی وی بازی نمی کرد، سبب دوری از اصل الهی و سنتی هنر گردید و اصول اخلاقی حاکم کم رنگ و به اموری غیرضروری مبدل گشتند. پژوهش پیش رو با رویکرد نظری و مطالعه -ی اسنادی به بیان شاخص های تربیتی هنرمندان پیش از سیطره ی اندیشه تجدد می پردازد تا شاید بتوان از آن در شیوه ی آموزش هنرمندان با رویکردی الهی بهره گرفت. الهی محور بودن و رنگ خدایی گرفتن، کمالگرایی در حرفه با استفاده از الگوی الهی، تهذیب نفس و ایجاد طلب بخشی از شاخص های تربیتی ذکر شده در رسالات می باشند که تحقق آنها مستلزم شاگردان و استادانی است که هر یک باید خصایل و ویژگی هایی در خور شاخص های ذکر شده داشته باشند و موجبات تحقق آن را فراهم آورند.

کلمات کلیدی:

تربیت؛ تعلیم، سنت؛ تجدد؛ هنرمندان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1698668>

